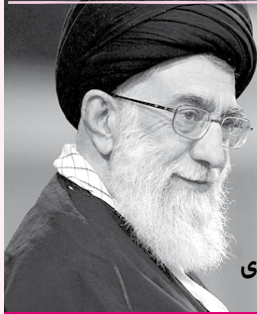

کسب حرام تباه کننده زندگی

پاسخ به
مسائل شرعی
از مقام معظم رهبری

پرسش‌های زیاده‌روی احکام روزه

سؤال: با توجه به نزدیکی شدن ماه مبارک رمضان اگر شخصی بر اثر جهل به وجوب قضای روزه تا قبل از ماه رمضان سال آینده، فضای روزه هایش را به تاخیر اندازد، چه حکمی دارد؟

پاسخ: فدیة تاخیر قضای روزه تا ماه رمضان سال بعد، بر اثر جهل به حکم آن ساقط نمی‌شود.

سؤال: آیا رعایت ترتیب بین قضا و کفاره، در کفاره روزه واجب است یا خیر؟

پاسخ: واجب نیست.

صدقه واقعی در خفاداده می‌شود

حضور دینی (۱۰)

پیامبر اکرم (ص) نیز در این باره فرموده‌اند: "هر کس لقمه‌ای حرام بخورد، چهل شبانه روز نماز و دعایش قبول نمی‌شود."
از این روایت فهمیده می‌شود که حتی یک لقمه حرام، در نماز و سایر عبادات انسان تاثیر منفی می‌گذارد.

عدم رستگاری

گاهی اتفاق می‌افتد خوردن مال حرام باعث می‌شود که خداوند بر قلب انسان مهر زند و انسان دیگر نتواند حقایق را درک کند و راه هدایت و رستگاری را از گمراهی تشخیص دهد. از این رو چنین فردی بیشتر تمایل به باطل و انجام دادن کارهای حرام دارد و گوش او به سخن حق و عدالت بدهکار نیست هر چند این سخن حق به طور مستقیم از دهان مبارک معصوم خارج شود. نمونه بارز این موضوع حادثه عظیم کربلا است که وقتی امام حسین (ع) در مقابل لشکر عمر بن سعد قرار گرفت و قصد سخن گفتن جهت ارشاد آنان را داشت، آن منحرفان راه حق، شروع به طبل زدن کردند تا سخن به حق امام (ع) به گوششان نرسد. امام (ع) وقتی این صحنه را مشاهده کردند، فرمودند: "همه شما که امر و فرمان مرا اجابت نمی‌کنید، قطعاً شکمهای شما از مال حرام و شبهه ناک پر شده است و خداوند بر قلبهای شما مهر زده است."
نکته قابل توجه آن است که این افراد امام حسین (ع) را به خوبی می‌شناختند و می‌دانستند او فرزند و ذریه پیامبر اکرم (ص) است. احادیث فراوانی را که پیامبر (ص) در مورد آن حضرت بیان فرموده بود شنیده بودند، ولی با این وجود نه تنها حاضر به گوش دادن سخن آن حضرت نشدند، بلکه دست به جنایتی بزرگ زدند و حتی حاضر شدند خون فرزند پیامبر را بریزند و یکی از علت‌های عمده این جنایت هولناک، خوردن مال حرام و شبهه ناک بوده است.

محرومیت از شفاعت

کسب مال حرام به اندازه‌ای مذموم است که امیرالمومنین (ع) در آخرین وصیت خود به فرزندان گرامی‌اش همه مسلمانان را از خوردن مال حرام بر حذر می‌دارد. ایشان می‌فرمایند: "به خدا سوگند! وارد بر رسول خدا نخواهد شد کسی که مال حرام بخورد و به خدا سوگند! چنین کسی از حوض رسول خدا نخواهد نوشید و به شفاعت او نخواهد رسید."
همچنین پیامبر اکرم (ص) در حدیث دیگری فرمود: "همانا مردمی که در قیامت برانگیخته

کسب مال حرام از گناهانی است که در روایات و آموزه‌های دینی از آن مذمت‌های زیادی شده است و حتی در برخی از روایات نقل شده، کسب حرام را یکی از عوامل تباه کننده زندگی بر شمرده‌اند. در گفتار پیش رو به برخی از آثار تباه کننده کسب حرام که در فرهنگ اسلام عزیز آمده است، اشاره کوتاهی خواهیم کرد:

صرف در راه باطل

مالی که از راه باطل و حرام کسب شود، بیشتر در راه باطل و حرام مصروف خواهد شد و به قول معروف، یاد آورده را یاد می‌برد. این قاعده‌ای کلی و سنت الهی است که خداوند برای کسانی که از راه حرام اموالی را به دست می‌آورند، زمینه‌ای را پیش می‌آورد که همان پول و یا حتی چند برابر آن را در راه باطل یاراهایی که هیچ منفعتی برایشان ندارد مصرف کنند. امام صادق (ع) در حدیثی در این باره می‌فرماید:

"کسی که حقی از حقوق الهی (مانند زکات و خمس و...) را نبرد دزد دو برابر آن را در راه باطل هزینه خواهد کرد."
و در حدیث دیگری از معصوم (ع) نقل است که می‌فرماید:

"مال حرام تباه کننده دین و دنیای آدمی است" آیت الله جوادی آملی در مذمت مال حرام و تاثیر آن در خلق و خوی افراد می‌فرماید: "مال حرام مانند تخمهایی است که شیطان به ازای هر مال و لقمه ناپاک در قلب و جان افراد نهادینه می‌کند و آن را پرورش می‌دهد، آنچه که بعد از مدتی تمام روح و جان انسان را فرا می‌گیرد و در رفتار و خلق و خوی هر مصرف کننده حرام تاثیر منفی و کاذب می‌گذارد."

تباه کننده عبادات

از پیامبر اکرم (ص) نقل است که فرمودند: "عبادت کردن با لقمه حرام مانند ساختن ساختمان بر روی شن و یا آب است."
با توجه به این حدیث آموزنده می‌توان نتیجه گرفت، همان گونه که ساختمان سازی بر روی شن یا آب نه تنها سودی نداشته، بلکه موجب مرگ و نابودی صاحب آن خانه خواهد شد، عبادت کردن با مال حرام هم همین گونه است و جز خسته کردن خود فایده‌ای به حال عبادت کننده ندارد.

امام باقر (ع) در حدیث دیگری می‌فرماید: "فردی که در اموالش مال حرام و شبهه ناک وجود دارد نه حجی از او پذیرفته می‌شود و نه عمره‌ای و نه صله رحم."